

လင်းယုန်မောင်မောင်
(မြန်မာပြန်)

သတ္တုပေါက်

နှင့်

ကမ္ဘာကျော်
စပိုင်ဇာတ်လမ်းများ

“သစ္စာဖောက်” THE TRAITOR

By Somerset Maugham

အက်ရှင်ဒန်သည် ဆွစ်ဇာလန်နိုင်ငံရှိ မြောက်မြားလှစွာသော စပိုင်များကို ကြီးကြပ်ရန် ရောက်ရှိလာခဲ့ခြင်းဖြစ်သည် ။ စပိုင်ဌာနချုပ်မှ အကြီးအကဲဖြစ်သူ အာရ်က အက်ရှင်ဒန်အား ဆွစ်ဇာလန်သို့ စေလွှတ်ခဲ့စဉ် ဦးစွာရနိုင်သမျှသော အစီရင်ခံစာများ ဖတ်ကြားစေခဲ့သည် ။ ပြီးမှ သူ ဆက်သွယ်ရမည့် သူများ ၏ လိပ်စာများ နှင့်အတူ လက်နှိပ်စက်ရိုက်ထားသည့် စာရွက်အထပ်ကြီး တစ်ထပ်ကို ပေးခဲ့သည် ။ သည့်နောက် အဓိကထား၍ ဆက်သွယ်ရမည့် လျှို့ဝှက်ထောက်လှမ်းရေး အဖွဲ့ဝင် ဂုစတပ်ဆိုသူအကြောင်းကို အာရ်က ပြောခဲ့သည် ။

“ကျုပ်တို့ လူတွေထဲမှာ ဒီလူဟာ အတော်ဆုံးပဲ” ဟု အာရ်က ဆိုသည် ။ “သူ့ဆီကရတဲ့ သတင်းတွေဟာ အမြဲတမ်း အကြောင်းအရာ ပြည့်ပြည့်စုံစုံနဲ့ အချက်အလက် ခိုင်ခိုင်လုံလုံတွေချည်းပဲ၊ အဲဒီတော့ သူ့ဆီကရတဲ့ အစီရင်ခံစာတွေကို ခင်ဗျား အတတ်နိုင်ဆုံး ဂရုစိုက်ဖတ်ပါ။ တကယ်တော့ ဂုစတပ်ဟာ လူတော်တစ်ယောက်ပဲ၊ သူနဲ့ ယှဉ်တိုက်ရင် တခြားထောက်လှမ်းရေးသမားတွေဆီက သူလို အဖိုးတန်တဲ့ အစီရင်ခံစာတွေ ဘာကြောင့်မရသလဲဆိုတာ ကျုပ်တို့ စဉ်းစားလို့ မရဘူး၊ ဒီနေရာမှာ ကျုပ်တို့လိုချင်တဲ့

အချက်အလက်တွေဟာ ဘာတွေလဲဆိုတာ တိတိကျကျသိဖို့ အရေးကြီးတယ်”

သို့ဖြင့် အက်ရှင်ဒန်သည် ဆွစ်ဇာလန်သို့ ရောက်လာခဲ့ပြီး ဂုစတပ်နှင့် အဆက်အသွယ် ပြုလုပ် ခဲ့သည်။ ။

ဂုစတပ်သည် ဆွစ်စီးပွားရေး လုပ်ငန်းကြီးတစ်ခု၏ ကိုယ်စားလှယ်အဖြစ် ဘာဆဲလ်မြို့တွင် နေထိုင်လျက်ရှိသည်။ ။ ထိုလုပ်ငန်းကြီးမှာ ဖရင့်ဖက်၊ မန်းဟိမ်းနှင့် ကိုးလုံးမြို့များ တွင် ဌာနခွဲများ ထားရှိသည်။ ။ ဤဌာနခွဲများ ရှိနေသည့်အတွက် ဂုစတပ်သည် ဂျာမနီနိုင်ငံသို့ တံခါးမရှိ ဓားမရှိ အချိန်မရွေး ဝင်လိုက်ထွက်လိုက် သွားချည်လာလှည့် လုပ်ခွင့်ရနေခဲ့သည်။ ။

သူသည် ရိုင်းမြစ်ကြောင်းတစ်လျှောက် အစုန်အဆန်သွားကာ ဂျာမန်တပ်များ ၏ လှုပ်ရှားမှု၊ စစ်လက်နက် ခဲယမ်းမီးကျောက်များ ထုတ်လုပ်မှု၊ ပြည်သူလူထု၏ စိတ်ဓာတ်အခြေအနေ (ဒါကို အာရ်က အလေးအနက်ထား၍ မှာ ကြားခဲ့သည်) စသည် များ နှင့် မဟာမိတ်တို့ အလိုရှိသည့် သတင်း အချက်အလက်များ စုံစမ်းစုဆောင်းနိုင်ခဲ့သည်။ ။

ရံဖန်ရံခါ ဂုစတပ်က သူ့ဇနီးထံသို့ စာများ ရေးသားပေးပို့ခဲ့ရာ ထိုစာများ တွင် သင်္ကေတများ နှင့် စကားဝှက်များ ပါရှိသည်။ ။ ဂုစတပ်၏ ဇနီးသည် ထိုစာများကို ရလျှင်ရချင်း ဂျီနီဗာရှိ အက်ရှင်ဒန် ထံသို့ အမြန်ဆုံး ပေးပို့ခဲ့သည်။ ။ အက်ရှင်ဒန်က ထိုစာများ ထဲမှ အရေးကြီးသည့် အချက်များကို ကောက်နုတ်ကာ သက်ဆိုင်ရာ ထောက်လှမ်းရေးဌာနများ သို့ ပို့ပေးခဲ့သည်။ ။ ဂုစတပ်သည် နှစ်လ တစ်ကြိမ် သူ့အိမ်သို့ ပြန် လာပြီး အစီရင်ခံစာများ ရေးလေ့ရှိသည်။ ။ သူ့အစီရင်ခံစာများ သည် အာရ် ပြောသည့်အတိုင်း ဤနယ်မြေ

ဤဒေသရှိ အခြားအခြားသော စပိုင်များ အတွက် စံနမူနာယူလောက် သည့် အစီရင်ခံစာများ ဖြစ်သည် ။ သို့ဖြစ်၍ လည်း သူ့လုပ်ဆောင်ချက်များ မှာ ထိရောက်သလောက် အကျိုးရှိသဖြင့် သူသည် အခြားစပိုင်များ ထက်ပို၍ အကြောင်းငွေ ရရှိခဲ့သည့်အပြင် အချို့သော သတင်းထူးများ အတွက်လည်း ရံဖန်ရံခါ ဘောနပ်စ်ဆုကြေးများ မကြာခဏ ရခဲ့သည် ။

သည် ပုံသည် နည်းဖြင့် တစ်နှစ်ကျော်မျှ အချိန်ကြာသွားခဲ့သည် ။ သည် အချိန် သည် အခိုက်တွင် မှ ဌာနချုပ်အကြီးအကဲဖြစ်သူ အာရ်သည် တစ်စုံတစ်ရာ သံသယဖြစ်ဖွယ်ရာ အချက်များကို လျှပ်စီးလက်သလို ဖျက်ခနဲတွေးလိုက်မိသည် ။ ဂုဏ်တပ်သည် အံ့ဖွယ်ကောင်းလောက်အောင် သွက်လက် ထက်မြက်သူတစ်ယောက် ဖြစ်သည် မှာ မှန်သည် ။ သို့သော် ဤသည် မှာ သူ့အတွက် အထူးဝါယမ စိုက်ထုတ် လုပ်ကိုင်ရသည် မဟုတ်ဘဲ၊ ပင်ကိုစရိုက်အားဖြင့် သွက်လက်ဖျတ်လတ်နေခြင်းဖြစ် သည် ။ ဤအချက်ကို အကြောင်းပြု၍ အာရ်၏ ခေါင်းထဲတွင် တစ်စုံတစ်ရာ၊ မတော်မလျော်ဖြစ်နေပြီ ဟူ၍ အတွေးတစ်ခု ဝင်ရောက်လာခဲ့သည် ။ သည် လိုအတွေးတစ်ခု ဝင်ရောက်လာခဲ့သည် ကို အာရ်က အက်ရှင်ဒန်အား ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း ပြောပြခြင်းမပြုခဲ့ (အာရ်သည် မရေရာ မသေချာသည့် အတွေး မှန်သမျှ သူ့စိတ်ထဲတွင် သာ ထားတတ်သူဖြစ်သည်။)

သို့သော် သည် လို တွေးလိုက်မိသည် ကို အကြောင်းပြု၍ အာရ်က အက်ရှင်ဒန်အား လောလောဆယ် ဂုဏ်တပ် ဂျာမနီတွင် ရှိနေခိုက် ဆွစ်ဇာလန်နိုင်ငံ ဘာဆဲလ်မြို့တွင် နေထိုင်လျက်ရှိသော ဂုဏ်တပ် ၏ ဇနီးနှင့် အမြန်ဆုံး သွားတွေ့ရန် ညွှန်ကြားလိုက်သည် ။ သူမနှင့်တွေ့လျှင် ဘာပြောရမည်။ ဘယ်လိုပြောရမည်စသည် တို့ ကိုမူ၊

အက်ရှင်ဒန်၏ သဘောအတိုင်း သင့်တော်သလို ပြောရန် အာရုံက ခွင့်ပြုခဲ့သည်။ ။

ဘာဆဲလ်မြို့သို့ ရောက်သွားပြီးနောက် အက်ရှင်ဒန်သည် သူ၏ အဝတ်အစားထည့်သည့် အိတ်ကို ဘူတာရုံတွင် ထားပစ်ခဲ့ပြီး ဓာတ်ရထားစီး၍ လာခဲ့သည်။ ။ အဝတ်အစားအိတ်ကို ထားခဲ့ သည် မှာ သူ့အနေဖြင့် ချက်ချင်းပြန်ရမည်လား၊ ကြာကြာနေရဦးမည်လား၊ မသေချာသောကြောင့် ဖြစ်သည်။ ။

အက်ရှင်ဒန်သည် ဂုဏ်တပ်နေသည့် လမ်းထိပ်သို့ရောက်လာသောအခါ ဓာတ်ရထားပေါ်မှ ဆင်းလိုက်သည်။ ။ သူ့နောက်မှ နောက်ယောင်ခံ၍ လိုက်လာသူမရှိကြောင်း သေချာမှ လမ်းထဲသို့ ခပ်မှန်မှန် လျှောက်လာခဲ့သည်။ ။ လမ်းဘေးတစ်ဖက်တစ်ချက်တွင် အခန်းဖွဲ့ထားသည့် တိုက်တန်း လျားများကိုကြည့်ရသည် မှာ အတော်ကလေး ဆင်းရဲကြပုံရသည်။ ။ စာရေးစာချီများ နှင့် ကုန်သည် အသေးစားကလေးများ နေထိုင်သည့်ရပ်ကွက် ဖြစ်ဟန်တူသည်။ ။ ဖိနပ်ချုပ်ဆိုင်တစ်ဆိုင်ရှေ့ အရောက်တွင် အက်ရှင်ဒန်က ရုတ်တရက် ရပ်လိုက်သည်။ ။

“ဒီမှာ ... ဂရာဘောင်းဆိုတဲ့ လူ ရှိပါသလားခင်ဗျာ” သူက ဂျာမန်သံ လုံးဝမဝဲဘဲ မေးလိုက် သည်။ ။

“ဟုတ်ကဲ့၊ ရှိပါတယ်ခင်ဗျာ၊ စောစောလေးကပဲ အပေါ်တက်သွားတာ တွေ့လိုက်ပါတယ်၊ သူနဲ့ တွေ့ချင်ရင် အပေါ်ထပ်ကိုကြွပါ”

အက်ရှင်ဒန်သည် ရုတ်တရက် ဘာလုပ်ရမှန်းမသိအောင် ကြောင်သွားမိသည်။ ။ ဘာကြောင့် ဆိုသော် ဂုဏ်တပ်၏ ဇနီးမှ တစ်ဆင့်

ဂျာမနီနိုင်ငံ မန်းဟိန်းမြို့သို့ ပို့လိုက်သည့် စာတစ်စောင်ကို မနေ့ကပင် သူ ရခဲ့သောကြောင့်ဖြစ်သည်။ ။ ထိုစာထဲတွင် လျှို့ဝှက်သင်္ကေတဖြင့် ဂျာမန်တပ်များ ရိုင်းမြစ်ကို ဖြတ်ကျော်ချီတက်သွားကြကြောင်း အတိအကျ ပါရှိခဲ့သည်။ ။ သို့ဖြင့် အက်ရှင်ဒန်သည် ဖိနပ်ချုပ်ဆိုင် ပိုင်ရှင်အား တစ်စုံတစ်ခုပြောလိုက်မိတော့မလို ဖြစ်သွားပြီးမှ သတိရ၍ စိတ်ကိုထိန်းလိုက်ပြီး ကျေးဇူးတင်ကြောင်းကိုသာ တိုတိုတုတ်တုတ်ပြောကာ၊ ဂုဏ်တပ်နေသည့် တတိယထပ်သို့ လူခြေ မပျက် တက်လာခဲ့သည်။ ။

အခန်းဝမှ ဧည့်ခေါင်းလောင်းကို နှိပ်လိုက်သောအခါ ချက်ချင်းလိုပင် တံခါးပွင့် လာပြီး ညှက်ညှက်သေးသေး လူဖလံကလေးတစ်ယောက် ပေါ်လာသည် ကို တွေ့လိုက်ရသည်။ ။ ခေါင်းတုံးပြောင် အောင်ရိတ်ထား၍ မျက်မှန်နှင့် ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကလေးသည် အိမ်တွင်းသုံးညှပ်ဖိနပ်ကို စီးထားသည်။ ။

“ဟာရီ ဂရာဘောင်းပါလားခင်ဗျာ” အက်ရှင်ဒန်က စတင်မေးလိုက်သည်။ ။

“ဟုတ်ပါတယ်၊ ဘာများ အလိုရှိပါသလဲ” ဂုဏ်တပ်က ပြန်ပြောလိုက်သည်။ ။

“ကျွန်တော့်ကို ဝင်ခွင့်ပြုပါ”

ဂုဏ်တပ်သည် အလင်းရောင်ကို ကျောပေးလျက်ရှိရာ သူ့မျက်နှာပေါ်မှ အမူအရာကို အက်ရှင်ဒန် မမြင်ရဘဲ ဖြစ်နေသည်။ ။ သို့ဖြင့် ရုတ်တရက် ခပ်ဆိုင်းဆိုင်းဖြစ်နေပြီးမှ အက်ရှင်ဒန်က ဂျာမနီမှ ရေးလိုက်သည့် ဂုဏ်တပ်၏ စာထဲတွင် ပါသည့်အမည်ကို ပြောလိုက်ရသည်။ ။ သည် တော့မှ ဂုဏ်တပ်က ...

“ဪ လာပါ၊ အထဲဝင်ပါ၊ ကျွန်တော် ခင်ဗျားကို ခုလိုတွေ့ရတာ အရမ်းဝမ်းသာပါတယ်”

ဂုဏတပ်က ရှေ့ဆောင်၍ အက်ရှင်ဒန်အား အခန်းကျဉ်းကလေး တစ်ခန်းထဲသို့ ခေါ်သွားသည်။ ။ အခန်းကလေးမှာ ဝက်သစ်ချသားဖြင့် ပြုလုပ်ထားသည့် ပရိဘောဂပစ္စည်းများ အပြင် ဧရာမ စားပွဲကြီးတစ်လုံးနှင့် အစိမ်းရောင်ကတ္တီပါ စားပွဲခင်းပေါ်၌ လက်နှိပ်စက်တစ်လုံး ရှိနေသည် ကို တွေ့ရသည်။ ။ ဖွင့်ထားသော ပြတင်းပေါက်အနီးတွင် မူ အမျိုးသမီးတစ်ယောက် သိုးမွေးခြေအိတ် ထိုးနေသည် ကို မြင်ရသည်။ ။ သို့သော် ဂုဏတပ်က တစ်စုံတစ်ခုပြောလိုက်သည် တွင် သူမသည် ထိုးလက်စ သိုးမွေးခြေအိတ်နှင့် တိုလီမိုလီပစ္စည်းများကိုယူ၍ အခန်းထဲမှ ထွက်သွားသည်။ ။

“ကျေးဇူးပြု၍ ထိုင်ပါခင်ဗျာ၊ ကျွန်တော် ခုလို ဘာဆဲလ်မြို့မှာ ရောက်နေတာ သိပ်ကံကောင်း တယ်လို့ ဆိုရပါမယ်၊ ကျွန်တော် ခင်ဗျားနဲ့ လူချင်းတွေ့ပြီး ခင်မင်ရင်းနှီးချင်တာ ကြာပါပြီ၊ ကျွန်တော် ခုလေးတင်ပဲ ဂျာမနီက ပြန်ရောက်လာတာပါ”

သူက စကားပြောရင်း လက်နှိပ်စက်အနီးတွင် ရှိနေသော စာရွက်များကို လက်ညှိုးထိုးပြ လိုက်ပြီး ...

“ကျွန်တော် အခု ရလာတဲ့ သတင်းတွေကို ခင်ဗျားသဘောကျပါလိမ့်မယ်၊ ကျွန်တော် ရလာခဲ့တဲ့ တချို့သတင်းတွေဟာ အတော်ကို တန်ဖိုးရှိပါတယ်”

သူက ချောင်းတစ်ချက်ဟန့်၍ ဆက်ပြောလိုက်သည်။ ။

“အပိုဆုကြေးများ ရမယ်ဆိုရင် ဘယ်သူမှ ဝမ်းမနည်းပါဘူးခင်ဗျာ”

သူ့အမူအရာမှာ ပျူပျူငှာငှာရှိလှသည် ဟု ဆိုနိုင်သည် ။ သို့သော် အက်ရှင်ဒန်အဖို့ သူ၏ ပျူငှာမှုမှာ သဘာဝမကျဟု ထင်မိသည် ။ ဂုဏ်တပ်ကမူ မျက်မှန်နောက်မှ မျက်လုံးများကို ကြိုးစား၍ ပြီးရင်း အက်ရှင်ဒန်အား အကဲခတ်လျက်ရှိသည် ။ သို့သော် သည် မျက်လုံးများတွင် မရိုးသားသည့် အသွင်ကိုဆောင်နေသည် ဟု အက်ရှင်ဒန် တွေးနေမိသည် ။

“ခင်ဗျား ကြည့်ရတာ စာတွေကို ဟိုကဒီကနေထည့်ပြီး ခင်ဗျား မိန်းမဆီကတစ်ဆင့် အဲဒီ စာတွေ ဂျီနီဗာမှာ ကျွန်တော်ဖတ်ပြီးတဲ့ နာရီပိုင်းအတွင်း ခင်ဗျား ဒီရောက်အောင် အပြေးအလွှား လာခဲ့ပုံရတယ်”

“ဒါ သိပ်ဖြစ်နိုင်တာပေါ့ ခင်ဗျာ၊ ဒီနေရာမှာ ခင်ဗျားကို ကျွန်တော်တစ်ခုပြောဖို့ ရှိတာက၊ ဂျာမန်တွေဟာ သူတို့ ဆီက သတင်းတွေကို အရောင်းအဝယ် စီးပွားရေးကိစ္စနဲ့ ပေးတဲ့ စာတွေနဲ့ ရောပြီး ပို့နေတယ်လို့ သံသယဖြစ်နေကြတယ် ခင်ဗျာ၊ ဒါကြောင့် သူတို့ ကပဲ ဒီစာတွေအားလုံးကို နယ်စပ်မှာ ၄၈ နာရီတိတိ ဆိုင်းထားဖို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်ကြပါတယ်”

“ဪ ... ဟုတ်လား” အက်ရှင်ဒန်က အံ့ဩသည့် လေသံဖြင့် ပြန်ပြောလိုက်သည် ။ “ဒီလို ဆိုတော့ ခင်ဗျားဟာ ဒီအခြေအနေကြောင့် ခင်ဗျား ရေးတဲ့ စာတွေမှာ နေ့စွဲကို ဂရုတစိုက် နှစ်ရက် ကြိုပြီး တပ်လိုက်တဲ့ သဘောပေါ့”

“ဟောဗျာ ကျွန်တော်ဒီလိုလုပ်မိလို့ လား၊ ဒီလို ဆိုရင်တော့ ကျွန်တော်မိုက်ရာကျမှာ ပေါ့၊ တကယ်တော့ ကျွန်တော့်အနေနဲ့ နေ့စွဲ၊ ရက်စွဲ မှားပြီးတပ်မိတာ ဖြစ်မှာ ပါ”

အက်ရှင်ဒန်က ဂုစတပ်အား ပြုံး၍ ကြည့်လိုက်သည် ။
သူပြောသလိုသာမှန်လျှင် ဂုစတပ်သည်
အလွန်ကလေးကလားနိုင်လှသည် ဟု ဆိုရမည်ဖြစ်သည် ။ ဂုစတပ်လို
စီးပွားရေးသမားတစ်ယောက် အဖို့ စာရေးရာ၌ နေ့စွဲ၊ ရက်စွဲ
တိကျမှန်ကန်ဖို့ ဘယ်လောက်အရေးကြီးသည် ကို ကောင်းကောင်း ကြီး
သိထားသည် မဟုတ်ပါလား ခရီးလမ်းအသွယ်သွယ် အဆင့်ဆင့်ကို
လှည့်ပတ်ဖြတ်ကျော်၍ ပို့ကြရ သည် ဖြစ်ရာ သတင်းများ
မြန်မြန်ရောက်ရန် ခက်ခဲလှသည် ။ သည် လို အခြေအနေမျိုးတွင်
တစ်စုံတစ်ရာ အရေးကြီးသည့်အဖြစ်အပျက် တစ်ခုသည် ဘယ်နေ့
ဘယ်ရက်က ဖြစ်ပျက်ခဲ့ကြောင်း တိတိ ကျကျသိဖို့ အထူးလိုအပ်သည်
မဟုတ်ပါလား။

“ခင်ဗျားရဲ့ နိုင်ငံကူးလက်မှတ်ကို ခဏကြည့်ပါရစေ”

အက်ရှင်ဒန်က ရုတ်တရက် ကောက်ကာငင်ကာ ပြောလိုက်သည် ။

“နေပါဦး၊ ကျွန်တော့် နိုင်ငံကူးလက်မှတ်ကို ခင်ဗျားက ဘာကြောင့်
ကြည့်ချင်တာလဲ”

“ခင်ဗျား ဂျာမနီနိုင်ငံထဲကို ဘယ်တုန်းက ဝင်သွားခဲ့ပြီး
ဘယ်တုန်းက ပြန်ထွက်ခဲ့တယ် ဆိုတာ ကြည့်ချင်လို့ ပါ”

“ဪ ဒီလိုလား ဒါနဲ့ ပတ်သက်လို့ တော့ ကျွန်တော် ဘယ်တုန်းက
ဘယ်သွားတယ် ဘယ်လာတယ် ဆိုတာတွေကို ကျွန်တော့်
နိုင်ငံကူးလက်မှတ်ပေါ်မှာ တွေ့လိမ့်မယ်လို့ ခင်ဗျား မတွက်စေချင်ဘူး၊
ဘာလို့ လဲဆိုတော့ ကျွန်တော့်မှာ က နည်းမျိုးစုံနဲ့ နယ်စပ်ကိုဖြတ်ပြီး၊
လမ်းအမျိုးမျိုးက သွားနေတာ”

ဒါကိုတော့ အက်ရှင်ဒန်လည်း ကောင်းကောင်း ကြီး

သိထားပြီးဖြစ်ရာ ဂျာမန်တွေရော၊ ဆွစ်တွေပါ အစောင့်အကြပ်တွေ ထူထပ်စွာ ချထားသည် ကို သူသိသည်။ ။

“ဪ ဟုတ်လား၊ ဒါပေမဲ့ ခင်ဗျားအနေနဲ့ လမ်းရိုးက သွားရင်လဲဖြစ်တာပဲ မဟုတ်လား၊ ခင်ဗျားဟာ ဆွစ်စီး ပွား ရေး လုပ်ငန်း ကြီး တစ်ခုမှာ တရားဝင်အလုပ်လုပ်နေပြီး လိုအပ်တဲ့ ပစ္စည်းတွေကို ဂျာမနီနိုင်ငံထဲ အမြဲပို့နေရတာပဲ၊ ဒီတော့ ခင်ဗျား သွားတာလာတာကို ဘယ်သူကမှ သင်္ကာမကင်း ဖြစ်စရာမရှိပါဘူး၊ လွယ်လွယ်ကူကူ သွားလို့ ရနေတာပဲ၊ ကျွန်တော်သိထားသလောက်တော့ ဂျာမနီ နယ်စပ်က ဂျာမန်အစောင့်တပ်သားတွေဟာ ခင်ဗျားကို အကူအညီတောင် ပေးကြမှာ ပါ၊ ဒါပေမဲ့ ဆွစ်နယ်စပ်ကတော့ ဘယ်လိုနေမလဲ မသိဘူး။”

ဂုစတပ်၏ မျက်နှာပေါ်တွင် ရုတ်တရက် ခံပြင်းသည့် အမူအရာများ ပေါ်လာသည်။ ။

“ကျွန်တော်တော့ ခင်ဗျားကို နားမလည်နိုင်အောင်ဖြစ် လာပြီ၊ ဒီတိုင်းဆိုတော့ ကျွန်တော်ဟာ ဂျာမန်တွေအတွက် လုပ်ပေးနေတယ်လို့ ခင်ဗျားက ပြောချင်တာလား၊ ကျွန်တော်ကျိန်ပြီး ပြောရဲပါ တယ်ဗျာ၊ ကျွန်တော်ရဲ့ ရိုးသားဖြောင့်မတ်မှုကို ဘယ်တော့မှ အစွန်းအထင်းမခံပါဘူး။”

“ဒါပေမဲ့ တကယ်တော့ ဒီကိစ္စမျိုးမှာ နှစ်ဖက်စလုံး ငွေတွေယူပြီး ဘယ်ဘက်ကိုမှ အဖိုးတန်တဲ့ သတင်းတွေမပေးဘဲ နေတဲ့ သူဟာ ခင်ဗျားတစ်ယောက်တည်း မဟုတ်ပါဘူး။”

“ဒီလိုဆိုတော့ ကျွန်တော်ပေးတဲ့ သတင်းတွေဟာ ဘာမှ တန်ဖိုးမရှိဘူး ခင်ဗျားက ပြောချင်တာပေါ့၊ ဒါဖြင့်ရင် ခင်ဗျားတို့ အနေနဲ့

ကျွန်တော့်ကို တခြားထောက်လှမ်းရေးသမားတွေထက် ပိုပြီး အပိုဆုငွေတွေ ဘာကြောင့် ပေးခဲ့ကြတာလဲ။ ခင်ဗျားတို့ အကြီးအကဲလုပ်တဲ့ သူက၊ ကျွန်တော့် လုပ်ဆောင်ချက်တွေကို အကျေနပ်ဆုံးပဲလို့ ခဏခဏ ပြောခဲ့တယ် မဟုတ်လား”

ဒီတစ်ခါ ပျူပျူငှာငှာ လုပ်ရသူမှာ အက်ရှင်ဒန် ဖြစ်သည်။ ။

“ကဲပါ ဒါတွေ အသာထားလိုက်ပါတော့ ကိုယ့်လူရာ၊ ကြီးကြီးကျယ်ကျယ် ပြောနေစရာ မလိုပါဘူး။ ခင်ဗျားရဲ့ နိုင်ငံကူးလက်မှတ်ကို မပြချင်ဘူးဆိုရင်လည်း ကျွန်တော်က အတင်းတောင်း မကြည့်ပါဘူး။ ဒါတော့ ခင်ဗျားလည်း သိပြီးသားပါ။ ဘာလဲဆိုတော့ ကျွန်တော်တို့ ထောက်လှမ်းရေး အဖွဲ့ဝင်တွေဆီကရတဲ့ သတင်းတွေဟာ မှန်ကန်တိကျမှုရှိမရှိ ပြန်လှန်စစ်ဆေးတာမျိုး မလုပ်ဘဲ လက်ခံယုံကြည်လို့ မဖြစ်ဘူးဆိုတာ ခင်ဗျားသိပါတယ်။ ပြီးတော့လည်း ကျွန်တော်တို့ အဖွဲ့ဝင်တွေရဲ့ လှုပ်ရှားမှုတွေကို လုံးဝစောင့်မကြည့်ဘဲ ဒီအတိုင်းပစ်ထားမယ်ဆိုတဲ့ အထိလည်း ကျွန်တော်တို့ မမိုက်ဘူးဆိုတာ ခင်ဗျားနားလည်ပြီးသားပါ။ ဒါတော့ အကောင်းဆုံး ပြက်လုံးတွေတောင် ခဏခဏ ကြားရဖန်များ လာရင် ရိုးပြီး အီသွားတတ်တာပဲ။ ကျွန်တော်ဟာ စစ်မဖြစ်ခင်က ဟာသစာရေး ဆရာတစ်ယောက်အဖြစ်နဲ့ အသက်မွေးဝမ်းကျောင်းလာခဲ့လူဆိုတော့ ကျွန်တော့်အနေနဲ့ ဒီအတွေ့ အကြုံကို ကောင်းကောင်း ကြီး ရခဲ့ပါတယ်”

သည် နေရာတွင် အက်ရှင်ဒန်က ဂုဏ်တပ်အား “အစ်” ဖို့ အချိန်ကျပြီဟု ယူဆလိုက်သည် ။ သူသည် ဖဲသမားများ ပိုကာကစားသလို ခက်ခက်ခဲခဲနှင့် အကောင်းဆုံး ကစားသည့်နည်းကို

သိထား သူဖြစ်သည်။ ။

“ကဲ ... အဲဒီတော့ ကျွန်တော်ရထားတဲ့ သတင်းအတိုင်း ခင်ဗျားကို ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း ပြောရ မယ်ဆိုရင် ခင်ဗျားဟာ ကျွန်တော်တို့ နဲ့ အဆက်အသွယ်ရလို့ အလုပ်ဝင်တဲ့ အချိန်ကစပြီး ဒီနေ့အချိန် အထိ ဂျာမနီကို တစ်ခါမှ မသွားဘဲ ဒီတာဆဲလ်မြို့မှာ ပဲ အေးအေးဆေးဆေး ထိုင်နေတယ်လို့ သိရတယ်။ ကျွန်တော်တို့ ဆီကို ခင်ဗျားပို့တဲ့ သတင်းတွေအားလုံးဟာလည်း ခင်ဗျားဘာသာ စိတ်ကူးနဲ့ တွက်ချက်မှန်းဆပြီး ရေးတဲ့ သတင်းတွေပဲလို့ ကျွန်တော်သိရတယ်”

ဂုဏ်တပ်က အက်ရှင်ဒန်အား စိုက်ကြည့်နေခဲ့ရာ သူ့မျက်နှာပေါ်တွင် တစ်စုံတစ်ရာ လေးနက်သည့် အသွင်သဏ္ဌာန်မျိုး မတွေ့ရဘဲ မျက်လုံးတစ်ခုကို စိတ်ရှည်လက်ရှည်စောင့်၍ နားထောင်နေသည့် အမူအရာမျိုးပေါ်နေသည် ။ ပြီးမှ တဖြည်းဖြည်း သူ့နှုတ်ခမ်းပေါ်မှ အပြုံးရိပ်များ ပျောက်သွားပြီး၊ ပခုံးနှစ်ဖက်ကို မသိမသာ တွန့်လိုက်သည် ။

“နေပါဦး၊ ခင်ဗျားစိတ်ထဲမှာ ကျွန်တော်ဟာ တစ်လကို ပေါင်ငါးဆယ်ယူပြီး ကိုယ့်အသက်ကို မနှုမ္မာတဲ့ လူမိုက်တစ်ယောက်လို့ ထင်နေသလား၊ ကျွန်တော့်မိန်းမကို ကျွန်တော် တကယ်ချစ်ပါ တယ်ဗျာ”

အက်ရှင်ဒန်က ရုတ်တရက် ဗြုန်းခနဲ ဝါးလုံးကွဲရယ်လိုက်သည် ။

“ကျွန်တော် ခင်ဗျားကို ချီးကျူးပါတယ်၊ တကယ်တော့ ကျွန်တော်တို့ ရဲ့ လျှို့ဝှက် ထောက်လှမ်းရေးအဖွဲ့ကြီးကို တစ်နှစ်တိတိ အရူးလုပ်လာခဲ့ပြီး၊ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် တယ်တော်တဲ့ ငါပါ လားလို့ အထင်ကြီးဖို့ လူတိုင်းမတတ်နိုင်ပါဘူး”

“ဒီမယ် ကျွန်တော်ဟာ ငွေရှာတဲ့ နေရာမှာ အခက်အခဲမရှိဘဲ ရှာနိုင်တဲ့ အကောင်ပါ။ စစ်ကြီး ဖြစ်လာတော့ ကျွန်တော် အလုပ်လုပ်ရတဲ့ ကုမ္ပဏီက ဂျာမနီမှာ ရှိတဲ့ ကျွန်တော့်ဆီကို ငွေမပို့တော့ဘဲ ရပ်ပစ်လိုက်တယ်။ ဒါပေမဲ့ ကျွန်တော်က တခြားခရီးသည် တွေဆီက ကြားသမျှ၊ မြင်သမျှ၊ တွေ့သမျှ တွေကို ဂရုစိုက်ပြီး နားထောင်ခဲ့တယ်။ ကြည့်ခဲ့တယ်။ မှတ်ခဲ့တယ်။ ဘီယာဆိုင်တွေ စားသောက်ဆိုင် တွေမှာ ကျွန်တော့်နားနှစ်ဖက်ကို အမြဲဖွင့်ပြီး အမြဲစွင့်ခဲ့တယ်။ ဂျာမန်သတင်းစာတွေကိုလည်း ကျွန်တော် နေ့တိုင်းဖတ်တယ်။ အဲဒါ အဲဒါတွေကို စုပေါင်းပြီး ခင်ဗျားတို့ ကို အစီရင်ခံစာတွေ ရေးရတာ ကျွန်တော့်အတွက် အရမ်းပျော်စရာကောင်းပါတယ်”

“ဒါတော့ ကျွန်တော် မအံ့ဩပါဘူး” အက်ရှင်ဒန်က ဝင်ပြောလိုက်သည်။ ။

“အဲဒီတော့ ခင်ဗျား ဘယ်လိုလုပ်ဖို့ စိတ်ကူးသလဲ”

“ဘာမှ မလုပ်ပါဘူး။ ကျွန်တော်တို့ ဘာလုပ်နိုင်မှာလဲ။ ခင်ဗျား စိတ်ထဲမှာကော ခင်ဗျားကို ကျွန်တော်တို့ က လစာဆက်ပေးနေဦးမယ်လို့ မထင်တော့ဘူးလား။”

“မထင်ပါဘူး။ ဒီလိုလဲ ကျွန်တော် မယူဆပါဘူး။”

“ဒီလိုဆိုရင် ကျွန်တော် တစ်ခုမေးရဦးမယ်။ ရိုင်းတယ်လို့ တော့ မထင်ပါနဲ့ ၊ ခင်ဗျားအခု ကျွန်တော်တို့ အပေါ်မှာ လုပ်နေသလို၊ ဂျာမန်တွေကိုလဲ ဒီအတိုင်း လုပ်နေတာပဲလား။”

“ဟာ ၊ မဟုတ်တာဗျာ” ဂုစတပ်က အလန့်တကြား အော်လိုက်သည်။ ။ “ခင်ဗျား ဘာကြောင့် များ ဒီလို စဉ်းစားရတာလဲ၊ ကျွန်တော်က

မဟာမိတ်တွေပေါ်မှာ လုံးဝလိုလားပါတယ်။ စိတ်ရော ကိုယ်ပါ ထောက်ခံတဲ့ လူပါ။ ကျွန်တော့် အသည်းနှလုံးဟာ ခင်ဗျားနဲ့ ထပ်တူထပ်မျှပါပဲဗျာ”

“နေပါဦး၊ ဂျာမန်တွေကို ခင်ဗျားဘာကြောင့် မလိုလားရတာလဲ” အက်ရှင်ဒန်က မေးလိုက်သည်။ ။ “မှန်တာပြောရရင် ဂျာမန်တွေဟာ ကမ္ဘာပေါ်မှာ ရှိသမျှငွေတွေကို ပိုင်နေတာပဲ။ အဲဒီအထဲက တစ်ချို့တဝက်ကို ခင်ဗျားဘာကြောင့် မရဘဲနေရမလဲ၊ ကျွန်တော်တို့က ဂျာမန်တွေ ငွေပေးဝယ်မယ့် သတင်းမျိုးတွေကို ခင်ဗျားဆီ ပို့ပေးနိုင်တာပဲ”

ဂုစတပ်သည် သူ့လက်ဝါးဖြင့် စားပွဲကို တစ်ချက်ပုတ်လိုက်သည်။ ။ ပြီးမှ ယခုအချိန်တွင် အသုံး မကျတော့ပြီဖြစ်သော သူ၏ အစီရင်ခံစာ တစ်ရွက်ကို ဆွဲယူလိုက်သည်။ ။

“ဂျာမန်တွေနဲ့ ဆက်ဆံရတာ အင်မတန် အန္တရာယ်များ တယ်ဗျာ”

“ဒါတော့ ခင်ဗျားလည်း လူပါးပါပဲဗျာ၊ နောက်ပြီးတော့ တကယ်လို့ ခင်ဗျားရဲ့ လစာကို ဖြတ်တောက်လိုက်ပြီဆိုရင်တောင်မှ ကျွန်တော်တို့ အတွက် အသုံးဝင်မယ့် အဖိုးတန်သတင်းတွေ ကျွန်တော်တို့ ဆီကို ပို့ပေးရင် အပိုဆုငွေ ရနိုင်သေးတာပဲ။ ဒါပေမဲ့ အဲဒီသတင်းတွေဟာ ခိုင်လုံတိကျဖို့ တော့ လိုတယ်နော်၊ ကျွန်တော်တို့က နောင်ဆိုရင် ကျွန်တော်တို့ အတွက် တကယ်အသုံးဝင်မယ့် သတင်းမျိုးကျမှ ငွေပေးနိုင်မယ်”

“အဲဒါကို ကျွန်တော် စဉ်းစားပါမယ်”

ခေတ္တခဏကြာသည် အထိ အက်ရှင်ဒန်က ဂုစတပ်၏ တုံ့ပြန်မှုကို စောင့်၍ အကဲခတ်နေခဲ့သည်။ ။ သူက စီးကရက်တစ်လိပ်ကို မီးညှိ၍

ဖွာလိုက်ပြီး လေထဲသို့လွင့်၍ တဖြည်းဖြည်း ပျောက်ကွယ်သွားသော
မီးခိုးများကို ကြည့်နေမိသည် ။ သူ့ကိုယ်တိုင်လည်း စဉ်းစားခန်း
ဝင်နေမိ သည် ။

“နေပါဦး၊ အခုလောလောဆယ် ခင်ဗျားအနေနဲ့ ထူးထူးခြားခြား
ဘာများ သိချင်လို့ လဲ”

ဂုစတပ်က ရုတ်တရက် ကောက်ခါငင်ခါ မေးလိုက်သည် ။

အက်ရှင်ဒန်က ပြုံးလိုက်သည် ။

“တကယ်လို့ ခင်ဗျားအနေနဲ့ လောလောဆယ် ဆူလာနီမြို့မှာ
ရှိနေတဲ့ ဂျာမနီ စပိုင်တစ်ယောက်နဲ့ ဂျာမန်တွေ
ဘယ်လိုစခန်းသွားနေတယ်ဆိုတာ ပြောပြနိုင်ရင်တော့ ခင်ဗျားအတွက်
ဆွစ်ဇာလန်ထောင် သုံးထောင်လောက်တော့ ရနိုင်တာပေါ့ဗျာ၊
အဲဒီစပိုင်ဟာ အင်္ဂလိပ်လူမျိုး၊ သူ့နာမည်က ဂရန်တလေကေပါလို့
ခေါ်တယ်”

“ဒီနာမည်ကို ကျွန်တော် ကြားဖူးပါတယ်”

ဂုစတပ်က ပြန်ပြောလိုက်သည် ။ ခဏနေမှ
သူကဆက်မေးလိုက်သည် ။

“ခင်ဗျား ဒီမှာ ဘယ်လောက်ကြာကြာနေမှာ လဲ”

“ဒီ မှာ နေဖို့ လိုအပ်သလောက်နေရမှာ ပဲ ကျွန်တော်
ဟို တ ယ် တ စ် ခု မှာ အခန်းတစ်ခန်းငှားနေဖို့ စိတ်ကူးထားတယ်၊
အဲဒီအခန်းနံပါတ် ကျွန်တော် ခင်ဗျားကို ပေးထားမယ်လေ၊ တကယ်လို့
ဒီအတောအတွင်း ကျွန်တော်နဲ့ တွေ့ချင်ရင် မနက်တိုင်း ကိုးနာရီနဲ့
ညနေတိုင်း ခုနစ်နာရီမှာ ကျွန်တော့်အခန်းကို လာတွေ့နိုင်ပါတယ်”

“ဟိုတယ်ကို လာတွေ့ဖို့ ကတော့ ကျွန်တော့်အတွက် အန္တရာယ်များ လိမ့်မယ်ထင်တယ်၊ ဒါပေမဲ့ ကျွန်တော် ကိစ္စရှိရင် စာရေးလိုက်မယ်၊ ဘယ်နှယ်လဲ”

“ဒီလိုဆိုလည်း ကောင်းပါတယ်”

အက်ရှင်ဒန်က ပြန်ရန် ထိုင်ရာမှ ထလိုက်သည်။ ။ ဂုစတပ်က သူ့အား တံခါးဝအထိ လိုက်ပို့ သည် ။

“ကဲ ဒါဆိုရင် အခု ခင်ဗျား ကျွန်တော်တွေ့ရတာ စိတ်မကောင်းစရာ မဖြစ်တော့ဘူး မဟုတ်လား”

ဂုစတပ်က မေးလိုက်သည် ။

“လုံးဝမဖြစ်ပါဘူးဗျာ၊ ခင်ဗျားရဲ့ အစီရင်ခံစာတွေဟာ ကျွန်တော်တို့ ရဲ့ မော်ကွန်းတိုက်မှာ စံပြအစီရင်ခံစာတွေအဖြစ်နဲ့ သိမ်းထားမှာ ပါ”

အက်ရှင်ဒန်သည် နောက်နှစ်ရက်သုံးရက်ခန့် ဘာဆဲလ်တွင် လျှောက်လည်၍ အချိန်ဖြုန်းခဲ့သည် ။ သို့သော် သူ့အတွက် ပျော်စရာမကောင်းလှ။ တစ်ခါသော် သူသည် ဂုစတပ်အား လမ်းပေါ်တွင် တွေ့လိုက်ရသည် ။

စတုတ္ထမြောက်နေ့တွင် အက်ရှင်ဒန်၏ အခန်းသို့ ဟိုတယ်မှ နံနက်စာကော်ဖီ လာပို့ရာ၌ စာတစ်စောင် ပါလာသည် ကို တွေ့ရသည် ။ စာအိတ်တွင် စီးပွားရေးလုပ်ငန်းတစ်ခု၏ အမှတ်တံဆိပ် ပါရှိသော်လည်း သူ မသိသည့်အမည် ဖြစ်နေသည် ။ အထဲမှ စာမှာ လည်း လက်နှိပ်စက်ရိုက်ထားသည့် စာရွက်ဖြစ်သော်လည်း ပေးပို့သူ၏ လိပ်စာနှင့် လက်မှတ်များ မပါဘဲ ဖြစ်နေသည် ။ အက်ရှင်ဒန်

အံ့ဩမိသည် မှာ လက်နှိပ်စက်ဖြင့် ရိုက်နှိပ်ထားသည့် စာလုံးများ သည် လက်ရေးဖြင့် ရေးထားသည့် စာလုံးများကဲ့သို့ပင် လူတစ်ယောက်အား ဒုက္ခပေးနိုင်ကြောင်း ဂုဏ်တပ် သတိမထားမိသောကြောင့် ဖြစ်သည်။ ။

အက်ရှင်ဒန်သည် ထိုစာကို နှစ်ကြိမ်တိတိ ဖတ်ပြီးနောက် အလင်းရောင်တွင် ထိုစာရွက်ကို ထောင်၍ စာရွက်ပေါ်၌ ရေစာပါမပါကို ကြည့်မိသည်။ ။ (ထိုသို့ကြည့်သည် မှာ တစ်စုံတစ်ရာ အကြောင်းရှိသောကြောင့် မဟုတ်၊ ဝတ္ထုထဲမှ စုံထောက်များ ထိုသို့ သဲလွန်စရာတတ်သောကြောင့် ဖြစ်သည်) ထို့နောက် သူသည် မီးခြစ်ဆံတစ်ချောင်းကိုခြစ်ကာ စာရွက်ကို ပြာကျသွားသည် အထိ မီးရှို့လိုက်ပြီး ပြာများကို လက်နှစ်ဖက်ဖြင့် ပွတ်ခြေပစ်လိုက်သည်။ ။

ထို့နောက် သူသည် ခုတင်ပေါ်မှ ဆင်း၍ အဝတ်အစားများကိုထည့်ကာ ဘူတာရုံသို့ ထွက်လာခဲ့ပြီး ဘန်းမြို့သို့ မီးရထားဖြင့် လိုက်ပါလာခဲ့သည်။ ။ ဘန်းမြို့သို့ရောက်သောအခါ ဌာနချုပ်ရှိ အာရ်ထံသို့ ကြေးနန်းတစ်စောင်ကို လျှို့ဝှက်သင်္ကေတဖြင့် ပို့လိုက်သည်။ ။ ထိုမှ တစ်ဆင့် သူထံသို့ ရောက်ရှိလာသည့် ညွှန်ကြားချက်အရ အက်ရှင်ဒန်သည် နောက် ၂၄ နာရီအတွင်း လူဆာနီမြို့သို့ ရောက်လာခဲ့ သည်။ ။

လူဆာနီမြို့တွင် သူ့အား သက်ဆိုင်ရာမှ ညွှန်ကြားထားသည့် ဟိုတယ်၌ အခန်းငှားပြီးနောက် ပစ္စည်းများကို စနစ်တကျ ထည့်ထားခဲ့ကာ အပြင်သို့ ထွက်လာခဲ့သည်။ ။ ထိုနေ့သည် ဩဂုတ်လဆန်း ဖြစ်၍ တိမ်များကင်းစင်ကာ နေသာပြီး သာယာကြည်လင်သည့် တစ်နေ့ပင်ဖြစ်သည်။ ။ အက်ရှင်ဒန်သည် လူဆာနီမြို့သို့ ငယ်စဉ်ကသာ ရောက်ဖူး၍ မရောက်သည် မှာ

နှစ်ပေါင်းများစွာ ကြာပြီဖြစ်သည်။ ။

ယခုအခါ လူဆာနီမြို့မှာ စစ်အတွင်းဖြစ်၍
တိတ်ဆိတ်ခြောက်သွေ့ကာ မြို့သူမြို့သားများ စွန့်ပစ်သွားကြသည့်
မြို့တစ်မြို့ဖြစ်နေသည် ကို တွေ့ရသည်။ ။ အက်ရှင်ဒန်သည်
ခြေဦးတည့်ရာ လျှောက်သွားရင်း မြို့အနေအထားကို
လေ့လာအကဲခတ်ပြီးနောက် တည်းခိုသည့် ဟိုတယ်သို့
အေးအေးဆေးဆေး ပြန်လာခဲ့သည်။ ။

ဟို တယ် မှာ ဒုတိယတန်းစား ဂျာမန်ဟိုတယ်ကလေးဖြစ်၍
အိမ်ခန်းများ နှင့် ပရိဘောဂများမှာ သပ်ရပ်သန့်ရှင်းလှသည်။ ။
အောက်ဆုံးထပ် ဧည့်ခန်းထဲတွင် စားပွဲများ ခင်းထားရာ အက်ရှင်ဒန်
သည် စားပွဲတစ်လုံးတွင် အေးအေးဆေးဆေး ဝင်ထိုင်ပြီး
ဘီယာတစ်လုံး မှာ လိုက်သည်။ ။ ဟိုတယ် ပိုင်ရှင် အမျိုးသမီးကြီးသည်
အခန်းထောင့်တွင် သေသပ်လှပသည့် စားပွဲတစ်လုံးဖြင့် ထိုင်ရင်း
အသစ်စက်စက် ဧည့်သည် ဖြစ်သော အက်ရှင်ဒန်အား
စူးစမ်းသောအကြည့်ဖြင့် ကြည့်နေခဲ့သည်။ ။ သူမ၏ မျက်နှာပေါ်တွင်
သည် လို ဒုက္ခသုက္ခရောက်နေကြသည့် စစ်ကြီးကာလတွင် မှ သည်
ဟိုတယ်သို့ လာရောက်တည်းခိုသည့် အက်ရှင်ဒန်အား အံ့ဩနေသည့်
အမူအရာများ အထင်သား ပေါ်လွင် လျက် ရှိသည်။ ။

သူမ၏ မျက်နှာပေါ်မှာ အံ့ဩသည့် လက္ခဏာများကို
ရိပ်မိလိုက်သော အက်ရှင်ဒန်က သူမ အား အကျိုးအကြောင်းကို
ရှင်းပြခဲ့သည်။ ။ သူက မိမိသည် သတင်းဖြတ်တောက်ရေး
ဆင်ဆာဌာနတွင် အလုပ်လုပ်ကိုင်နေရာမှ ခေတ္တအပန်းဖြေရန်
ဤမြို့ဤဟိုတယ်သို့ လာရောက်အနားယူ တည်းခို

နေခြင်းဖြစ်ကြောင်းနှင့် တစ်ချိန်တည်းမှာပင် မိမိယခင်က တတ်ကျွမ်းခဲ့သော်လည်း ယခုမေ့လျော့နေသည့် ဂျာမန်ဘာသာ ဂျာမန်စကားကို ပြန်၍ လေ့လာသင်ကြားရန် အစီအစဉ်ရှိကြောင်း၊ သို့ဖြစ်၍ မိမိအတွက် ဂျာမန်ဘာသာစကား သင်ကြားပေးမည့် ဆရာတစ်ယောက်ရှာပေးပါရန် အက်ရှင်ဒန်က သူမအား မေတ္တာရပ်ခံခဲ့သည်။ ။

ဟိုတယ်ပိုင်ရှင် အမျိုးသမီးကြီးသည် ကိုယ်လုံးကိုယ်ပေါက် ပြည့်ပြည့်ဖြိုးဖြိုး အသားနီစပ်စပ်နှင့် ဆွစ်ဇာလန်သူဖြစ်သည်။ ။ ပျော်ပျော်ရွှင်ရွှင်နှင့် စကားများ သူတစ်ယောက်ဖြစ်ရာ အက်ရှင်ဒန်က သူမသည် သူလိုချင်သည့် ဂျာမန်ဆရာကို သေချာပေါက်ရှာပေးနိုင်လိမ့်မည်ဟု တထစ်ချတွက်လိုက်မိသည်။ ။

သူမနှင့်စကားပြောကြရင်း ဤဟိုတယ်သည် ယခင်က ဧည့်သည် အမြောက်အမြား လာရောက် တည်းခိုခဲ့ကြသော်လည်း ယခုစစ်ဒဏ်ကြောင့် တစ်မြို့လုံး ခြောက်ကပ်နေသဖြင့် မိမိဟိုတယ်တွင် ပြင်ပမှ လာရောက်စားသောက်ကြသူများ ရှိသော်လည်း ၊ ယခုလောလောဆယ် တည်းခိုနေကြသူများမှာ အက်ရှင်ဒန်ကလွဲလျှင် လင်မယားနှစ်စုံသာရှိကြောင်း ပြောပြခဲ့သည်။ ။ လင်မယား နှစ်တွဲတစ်တွဲမှာ အိုင်ယာလန် အမျိုးသားများ ဖြစ်၍ နွေရာသီတိုင်း ဤဟိုတယ်သို့ လာရောက်တည်းခို ကြသည့် ဖောက်သည် များ ဖြစ်ကြသည်။ ။ အခြားနှစ်တွဲတစ်တွဲမှာ မူ အင်္ဂလိပ် လင်မယားနှစ်ယောက် ဖြစ်ကြသည်။ ။ ထိုလင်မယားမှာ လင်ဖြစ်သူက အင်္ဂလိပ်၊ မယားက ဂျာမန်ဖြစ်သည်။ ။

အင်္ဂလိပ်နှင့် ဂျာမနီတို့ ယခုကဲ့သို့ စစ်ဖြစ်နေချိန်တွင် သူတို့

လင်မယားသည် ကြားနေနိုင်ငံဖြစ်သော ဆွစ်ဇာလန်သို့
လာရောက်အနားယူနေကြခြင်းဖြစ်သည် ဟု သိရသည်။ ။

အက်ရှင်ဒန်သည် ထိုလင်မယားအကြောင်း ကြားလိုက်ရသည် နှင့်
ရုတ်တရက် စိတ်ဝင်တစား ဖြစ်သွားမိသည်။ ။ သူသည်
သူတွေ့ချင်နေသည့် အင်္ဂလိပ်လူမျိုးဂျာမန်စပိုင်ဂန်တလေ၏ ပုံပန်း
သဏ္ဌာန်ကို စိတ်ထဲတွင် မှတ်မိနေသည်။ ။

သို့သော် ဟိုတယ်ပိုင်ရှင်အမျိုးသမီး၏ ပြောပြချက်အရဆိုလျှင်
ထိုအင်္ဂလိပ်နှင့် ဂျာမန်စုံတွဲသည် တစ်နေ့လုံးလိုလို
တောင်ခြေတစ်ဝိုက်သို့ လမ်းလျှောက်ထွက်နေတတ်ကြသည် ဟု
သိရသည်။ ။

မည်သို့ဖြစ်စေ ထိုအင်္ဂလိပ်အမျိုးသား၏ အမည်မှာ
သူတွေ့ချင်နေသော “ဘရန်တလေကေပါ” ဟု သိလိုက်ရသဖြင့်
အကြီးအကျယ် ကျေနပ်သွားခဲ့သည်။ ။

ဟိုတယ်မှ ညစာကို (၇)နာရီတိတိတွင် ကျွေးသည်။ ။
အက်ရှင်ဒန်သည် ညစာစားသည့် ခန်းမ ထဲသို့ မည်သူမှ မရောက်မီ
စောစောကြို၍ သွားရန် စီစဉ်ထားသည်။ ။ ဤသည် မှာ ဤဟိုတယ်မှ
အခြားဧည့်သည် များ ထမင်းစားခန်းထဲ ဝင်လာသည် ကို
အနီးကပ်စောင့်ကြည့်ချင်သောကြောင့် ဖြစ်သည်။ ။ သို့ဖြင့်
ညစာခေါင်းလောင်းတီးသံ ကြားလျှင်ကြားချင်း အောက်ထပ်သို့
ခပ်သွက်သွက် ဆင်းလာခဲ့သည်။ ။

ထ မ င်း စား ခ န်း မှာ ရိုးရိုးကလေးနှင့် သန့်သန့်ရှင်းရှင်း
သေသေသပ်သပ်ရှိလှသည်။ ။ စားပွဲ ကုလားထိုင်များမှာ
ဖိတ်ဖိတ်တောက်နေသည်။ ။ ဖြူဖွေးနေသည့် နံရံတွင် မူ၊

ဆွစ်ဇာလန်နိုင်ငံမှ ကမ္ဘာကျော် ရေကန်များ ၏ ပန်းချီကားချပ်များ ချိတ်ဆွဲထားသည် ကို တွေ့ရသည် ။ ထမင်းစားသည့် စားပွဲကလေးပေါ်တွင် ရောင်စုံပန်းလှလှကလေးများကို ထိုးထားသည့် ပန်းအိုးကလေး တစ်လုံးစီ တွေ့ရသည် ။

အက်ရှင်ဒန်သည် ထမင်းစားခန်း၏ အဆင်အပြင်ကို သဘောကျ နှစ်ခြိုက်လှသဖြင့် ရုတ်တရက် စိတ်ကြည်နူးကာ အကောင်းဆုံး၊ အဖိုးတန်ဆုံး ဝိုင်တစ်လုံးမှာ သောက်ရန် စိတ်ကူးမိသည် ။ သို့သော် ထိုသို့ ဝိုင်အကောင်းစားကို သောက်နေခြင်းဖြင့် အခြားဧည့်သည် များက မိမိအပေါ် အာရုံစူးစိုက် သတိပြုလာကြလိမ့်မည်ကို စိုးရိမ်မကင်း ဖြစ်မိသည် နှင့် ရိုးရိုးဘီယာတစ်ပုလင်းသာ မှာ လိုက်ရသည် ။

ခဏအကြာတွင် လူတစ်ယောက်စ နှစ်ယောက်စ ဝင်လာကြသည် ။ အားလုံးမှာ အမျိုးသမီးများ မပါဘဲ တစ်ကိုယ်ရေ တစ်ကာယသမားများ ဖြစ်ကြသည် ။ သူတို့ ၏ ရုပ်လက္ခဏာနှင့် အသားအရေကို ကြည့်၍ အားလုံး ဆွစ်ဇာလန်သားများ ဖြစ်ကြောင်း သိသာသည် ။ ကိုယ့်စားပွဲနှင့် ကိုယ် အသီးသီးဝင်ထိုင်ကြပြီး ပါလာကြသည့် သတင်းစာများကို ဖြန့်၍ ဖတ်ရင်း စွပ်ပြုတ်များကို တရှုတ်ရှုတ် အသံထွက်အောင် သောက်နေကြသည် ။

ထိုအခိုက် အရည်ရှည်ရှည် ခါးကိုင်းကိုင်းဖြင့် အဘိုးကြီးတစ်ယောက် ဝင်လာသည် ကို တွေ့ရ သည် ။ ဆံပင်များ တစ်ခေါင်းလုံးဖြူဖွေးနေသည် ။ ထိုအဘိုးကြီးနောက်တွင် အနက်ရောင် အဝတ် အစားများ ဝတ်ဆင်ထားသည့် သေးသေးသွယ်သွယ် အဘွားကြီးတစ်ယောက် လိုက်ပါလာသည် ။ အဘွားကြီး ဆံပင်များမှာ

လည်း ဖြူဖွေးနေပြီဖြစ်သည် ။ သူတို့ နှစ်ယောက်မှာ ဟိုတယ်ပိုင်ရှင် အမျိုးသမီးပြောသည့် အိုင်းရစ်လူမျိုး စုံတွဲဖြစ်ကြောင်း အက်ရှင်ဒန် အတပ်သိလိုက်သည် ။

မကြာမီ အက်ရှင်ဒန် မျှော်လင့်နေသည့်ဧည့်သည် များ ရောက်လာကြသည် ။ သူသည် ဂျာမန် စာအုပ်တစ်အုပ်ကို ခပ်တည်တည်ဖတ်နေသည့်ဟန်ဖြင့် အကဲခတ်နေခြင်းဖြစ်သည် ။ ဤသည် မှာ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ဣန္ဒြေ ပျက်အောင် အလေ့အကျင့်လုပ်ထားသည့် အတိုင်းပင်ဖြစ်သည် ။ ဧည့်သည် နှစ်ယောက် အခန်းထဲဝင်လာမှ သာ မျက်လွှာကို တစ်ချက်ပင့်၍ ဝင့်ကြည့်လိုက်သည် ။ သူမြင်တွေ့ရသလောက် ထိုစုံတွဲတွင် ယောက်ျားဖြစ်သူမှာ အသက် ငါးဆယ့်ငါးနှစ်ခန့် ဆံပင်တိုတို အရပ် မနိမ့် မမြင့်၊ ကိုယ်လုံးတုတ်တုတ် မျက်နှာနီစပ်စပ်နှင့် သပ်သပ်ရပ်ရပ်ပင် ဖြစ်သည် ။ သူသည် မိန်းမကို ရှေ့ဆောင်၍ အခန်းထဲသို့ ဝင်လာသည် ဖြစ်ရာ သူ့မိန်းမမှာ မသပ်မရပ်နှင့် ဖြစ်ကတတ်ဆန်းနိုင်လှ သည့် ဂျာမန်အမျိုးသမီး တစ်ယောက်ပုံစံမျိုး ဖြစ်သည် ။

ထမင်းစားပွဲတွင် သူတို့ စုံတွဲ ဝင်ထိုင်လိုက်ကြပြီးနောက် ကေပါသည် စားပွဲထိုးအား သူတို့ လင်မယားနှစ်ယောက် ခရီးအတော်ဝေးဝေးသို့ လမ်းလျှောက်ခဲ့ကြောင်း အသံကျယ်ကျယ်နှင့် ပြောပြခဲ့သည် ။ ပြီးမှ သူက အင်္ဂလိပ်လေသံမပျက်ဘဲ ဂျာမန်စကားဖြင့် သူတို့ လင်မယား ညစာနောက်ကျနေ၍ မိမိတို့ အခန်းကိုပင် မသွားတော့ဘဲ ထမင်းစားခန်းထဲသို့ တန်းဝင်လာခဲ့ကြောင်း ပြောလိုက်သည် ။

“ကဲ ... ကျုပ်တို့ ကို ကျွေးစရာရှိတာ ကျွေးပေတော့၊ အတော့်ကို ဗိုက်ဆာနေကြပြီ၊ ဘီယာ သုံးလုံးလည်း ခပ်မြန်မြန်ကလေး ပေးပါဦး၊ ရေငတ်လိုက်တာများ မပြောပါနဲ့ တော့ဗျာ”

အက်ရှင်ဒန်၏ မျက်စိအောက်တွင် ကေပါဆိုသူသည် တက်တက်ကြွကြွနှင့် ဖျတ်ဖျတ် လတ်လတ်ရှိသည့် အသွင်လက္ခဏာ အပြည့်အဝဆောင်လျက်ရှိသည် ။ သူ့ကြောင့် ခပ်စောစောက တိတ်ဆိတ်ခြောက်ကပ်နေသည့် ညစာထမင်းစားခန်းကလေးမှာ စိုစိုပြည်ပြည်ဖြစ်ကာ အသက်ဝင်လာခဲ့သည် ။ သူက ဇနီးအား အင်္ဂလိပ်ဘာသာဖြင့် စကားများ အဆက်မပြတ် ပြောလျက်ရှိရာ သူပြော သမျှစကားများကို တစ်ခန်းလုံးက ကြားနေကြရသည် ။ ထိုသို့သူစကားပြောနေခိုက် သူ့ဇနီးက ကြားဖြတ်၍ အသံခပ်တိုးတိုးဖြင့် တစ်စုံတစ်ခု ကပ်ပြောလိုက်ရာ ကေပါက ပြောလက်စ စကားကို ရုတ်တရက် ရပ်ပစ်လိုက်သည် ။ ဤတွင် အက်ရှင်ဒန်၏ စိတ်ထဲ၌ ကေပါသည် စကားပြောနေရာမှ ရပ်လိုက်ပြီး မိမိအားစိုက်ကြည့်၍ အကဲခတ်နေသည် ဟု ခံစားလိုက်မိသည် ။ ညစာ ထမင်းစားခန်းထဲတွင် လူစိမ်းတစ်ယောက် ရောက်နေသည် ကို သတိပြုမိလိုက်သော မစ္စက်ကေပါက သူ့ယောက်ျားအား သတိပေးလိုက်သည် ဟု အက်ရှင်ဒန် တွေးလိုက်သည် ။

အက်ရှင်ဒန်သည် သူ့လက်ထဲမှ စာအုပ်ကို ခပ်တည်တည်ဖြင့် ဣန္ဒြေမပျက် ဖတ်ချင်ဟန် ဆောင်နေသော်လည်း ကေပါ၏ မျက်လုံးအစုံသည် မိမိအား စူးစူးစိက်စိုက် ကြည့်နေပါသည် ဟု စိတ်ထဲက ခံစားနေမိသည် ။ သို့ဖြင့် ကေပါသည် စောစောက ပြောလက်စ စကားကို သူ့ဇနီးအား ဆက်၍ ပြောနေပြန်ရာ သူ့အသံမှာ တိုးလွန်းလှသဖြင့် ဘယ်ဘာသာစကားဖြင့် ပြောနေသည် ကိုပင်

အက်ရှင်ဒန် မကြားနိုင် လောက်အောင် ဖြစ်သွားခဲ့သည်။ ။

ခဏအကြာတွင် စားပွဲထိုးအမျိုးသမီးက စားစရာများကိုယူ လာပြီး ကေပါတို့ စားပွဲသို့ ချပေးခဲ့ရာ ကေပါက ထိုအမျိုးသမီးအား တစ်စုံတစ်ရာ မေးခွန်းတစ်ခု ခပ်တိုးတိုး မေးလိုက်သည်။ ။ အက်ရှင်ဒန်သည် ကေပါ၏ မေးခွန်းကို လုံးဝ သဲသဲကွဲကွဲ မကြားလိုက်ရသော်လည်း ဧကန္တ မိမိအကြောင်းကို ကေပါက စားပွဲထိုးအား မေးနေခြင်းဖြစ်ကြောင်း အတတ်သိလိုက်သည်။ ။

မကြာမီ ထမင်းစားခန်းထဲမှ ညစာစားပြီးသွားကြသည့် ဧည့်သည် တစ်ယောက်နှစ်ယောက်က ပြန်သွားကြသည် ကို တွေ့ရသည်။ ။ တစ်ဆက်တည်းလိုပင် အိုင်းရစ်အဘိုးကြီးအဘွားကြီး လင်မယားလည်း စားသောက်ပြီးစီးကြပြီဖြစ်၍ ထိုင်ရာမှ ပြိုင်တူထလိုက်ကြသည်။ ။ သူတို့ စုံတွဲသည် ညစာ စားနေခိုက် တစ်ယောက်နှင့်တစ်ယောက် စကားတစ်လုံးမှ မပြောဘဲ တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်စွာပင် စားခဲ့သောက်ခဲ့ကြသည်။ ။ နှစ်ယောက်သား ထမင်းစားပွဲမှ ပြိုင်တူ ထလိုက်ကြပြီးနောက် အဘိုးကြီးက အဘွားကြီးအား သူ့ရှေ့မှ သွားနိုင်ရန် လမ်းဖယ်ပေးလိုက်ရာ အဘွားကြီးသည် တံခါးဆီသို့ ခပ်မှန်မှန် လျှောက်သွားပြီး တံခါးဝသို့ ရောက်သောအခါ အဘိုးကြီးအား ရပ်စောင့်နေလိုက်သည်။ ။ အဘွားကြီး နောက်မှ ခပ်ကုပ်ကုပ်ကလေး လိုက်လာသော အဘိုးကြီးသည် တံခါးဆီသို့ အရောက်တွင် အဘွားကြီး ကို ဖြတ်ကျော်သွားပြီး တံခါးရွက်ကို အသာကလေးဆွဲ၍ ဖွင့်ပေးလိုက်သည်။ ။ သည် တော့မှ အဘွားကြီးက အဘိုးကြီး ဘေးနားမှ ဖြတ်၍ အခန်းအပြင်သို့ ဣန္ဒြေရရ ထွက်သွားခဲ့ရာ သူမ၏ နောက်မှ အဘိုးကြီးက ခပ်ကုပ်ကုပ်ကလေး လိုက်သွားခဲ့သည်။ ။ အက်ရှင်ဒန်သည် အဘိုးကြီးနှင့် အဘွားကြီး

လင်မယား၏ အပြုအမူများကို အကဲခတ်၍ စောင့်ကြည့်နေပါသည်။ ။ သူ့စိတ်ထဲတွင် သည် အတွားကြီးသည် တစ်သက်နှင့်တစ်ကိုယ် တံခါးကို ဘယ်တုန်းကမှ ကိုယ်တိုင်ဖွင့်ခဲ့ဖူးဟန်မတူ ဟု ကြံကြံဖန်ဖန် တွေးနေမိသည်။ ။

အက်ရှင်ဒန်သည် တွေးလက်စအတွေးကိုဖြတ်၍ ညစာကို အပြီးသတ်လိုက်သည်။ ။ သူသည် ညစာစားခန်းထဲမှ အပြင်သို့ ထွက်ရန် ထိုင်ရာမှ ထ၍ ခန်းမအလယ်ကို ဖြတ်လျှောက်လာခဲ့စဉ် စားပွဲ တစ်လုံး၏ ခြေထောက်လေးချောင်းမှ တစ်ချောင်းတွင် သားရေပတ်ပြားနှင့် ချည်ထားသော တယ်ရီယာအမျိုးအစား ခွေးကလေးတစ်ကောင်ကို မမျှော်လင့်ဘဲ တွေ့လိုက်ရသည်။ ။ ခွေးကလေးမှာ ခွေးဘီလူးအပုကလေးဖြစ်၍ ချစ်စရာကောင်းလှသဖြင့် အက်ရှင်ဒန်မှာ မနေနိုင်ဘဲ ခွေးကလေး၏ နူးညံ့လှသည့် နားရွက်များ နှင့် လည်ကုပ်မွေးဖွားကို သူ့လက်ဖြင့် အသာအယာ ပွတ်သပ်ပေးလိုက်မိသည်။ ။ စားပွဲအနီးမှ လှေကားရင်းတွင် ရပ်နေသော ဟိုတယ်ပိုင်ရှင် အမျိုးသမီးက အက်ရှင်ဒန် လုပ်ပုံ ကိုင်ပုံကို သဘောကျဟန်ဖြင့် ကြည့်နေသည်။ ။

“တကယ်ချစ်စရာကောင်းတဲ့ ကောင်ပဲ၊ ဒါလေးက ဘယ်သူ့ဟာလေးလဲ”

အက်ရှင်ဒန်က လှမ်းမေးလိုက်သည်။ ။

“ကေပါတို့ ဇနီးမောင်နှံရဲ့ အချစ်တော်ကလေးလေ၊ သူ့နာမည်က ဖရစ်ဇီတဲ့ ၊ ဟားရ်ကေပါက ဒီကောင်လေးရဲ့ မျိုးရိုးအဆက်အနွယ်က အင်္ဂလန်ပြည်ရှင် ဘုရင်မင်းမြတ်ရဲ့ မျိုးရိုးထက် ပိုပြီးရှည် တယ်လို့ တောင် ပြောနေတယ်လေ”

ခွေးဘီလူးကလေး ဖရစ်ဇ်ကလည်း အက်ရှင်ဒန်၏ ခြေထောက်ကို တိုးဝှေ့ပွတ်သပ်ရင်း နှုတ်သီးဖြင့် အက်ရှင်ဒန်၏ လက်ဖမိုးကို ဖွဖွကလေး နမ်းနေသည် ။ အက်ရှင်ဒန်သည် ခွေးကလေးကို နှုတ်ဆက်ပြီး အပေါ်ထပ်သို့ ဦးထုပ်ယူရန် တက်သွားသည် ။ သူပြန်ဆင်းလာသောအခါ ကေပါအား တံခါးဝတွင် ဟိုတယ်ပိုင်ရှင်အမျိုးသမီးနှင့်စကားပြောနေသည် ကို တွေ့ရသည် ။ သူ့ကို ရုတ်တရက် လှမ်းမြင်လိုက်ရသည် နှင့် သူတို့ နှစ်ယောက်သည် ပြောလက်စ စကားကိုရပ်ကာ သူ့ကိုဖျတ်ခနဲ ပြိုင်တူကြည့်လိုက်ကြရာ သူတို့ အမူအရာကို အကဲခတ်လိုက်ရခြင်းအားဖြင့် မိမိအကြောင်းကို ကေပါက စုံစမ်းမေးမြန်းနေကြောင်း ဒက်ခနဲ သိလိုက်သည် ။

အက်ရှင်ဒန်သည် သူတို့ နှစ်ယောက်ကြားမှ ဖြတ်ကာ တံခါးဝမှ အပြင်သို့ ဣန္ဒြေမပျက် ထွက်လာခဲ့သည် ။ ဤအခိုက်အတန့်ကလေးမှာ ပင် သူ့မျက်လုံးများကို ထောင့်ကပ်၍ မသိမသာ အကဲခတ်ကြည့်လိုက်ရာ ကေပါကလည်း မိမိအားမသင်္ကာသောမျက်လုံးအစုံဖြင့် မသိမသာ ပြန်ကြည့်လိုက်သည် ကို တွေ့ရသည် ။ ပွင့်ပွင့်လင်းလင်းနှင့် ပျော်ပျော်ပါးပါး နေတတ်ဟန်တူသော ကေပါ၏ မျက်နှာပေါ်တွင် ကောက်ကျစ်သော လက္ခဏာများ တစ်စွန်းတစ်စ တွေ့လိုက်ရသည် ။

အက်ရှင်ဒန်သည် ဟိုတယ်အပြင်ဘက်သို့ ရောက်ခဲ့ပြီး နောက်လမ်းမကြီးအတိုင်း အေးအေး ဆေးဆေး လျှောက်လာခဲ့ရာမှ အဖျော်ယမကာနှင့် စားသောက်ဆိုင်တစ်ဆိုင်ကို တွေ့ရသဖြင့် ဝင်ထိုင် လိုက်သည် ။ သည် တော့မှ ခပ်စောစောက တာဝန်ကို ငဲ့ကွက်၍ ဟိုတယ်ညစာစားခန်းထဲတွင် ဘီယာတစ်လုံးဖြင့်သာ တင်းတိမ်ခဲ့ရသည် ကို ပြန်၍ အလျော်ပေးသည့်အနေဖြင့် အကောင်းဆုံး

ဘရန်ဒီ တစ်ပုလင်းကိုမှားပြီး “ငြိမ့်” နေခဲ့သည်။ ။

ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ယခင်ယခင်အခါများက နာမည်ကိုကြားဖူးရုံမျှ ကြားဖူး၍ တစ်နေ့နေ့တွင် မတွေ့တွေ့အောင်ရှာပြီး ခင်ခင်ရင်းနှီးအောင် ကြိုးစားမည်ဟု အားခဲထားသော လူတစ်ယောက်ကို အခုလို နဖူးတွေ ခူးတွေ ထိပ်တိုက်ရင်ဆိုင်တွေ့လိုက်ရသည် မှာ သူ့အတွက် တကယ်ပျော်စရာကြီးပင် ဖြစ်သည်။ ။ သည် ကြားထဲမှ ပင် ချစ်စရာကောင်းသည့် ခွေးကလေးတစ်ကောင်၏ ပိုင်ရှင်နှင့် သိကျွမ်း ခင်မင်မှုရအောင် ကြိုးစားရသည် မှာ ဘာတစ်ခုမှ အခက်အခဲမရှိကြောင်း သူကောင်းကောင်း ကြီး သိထားပြီးဖြစ်သည်။ ။ အရေးကြီးသည် မှာ အလျင်စလို မလုပ်ရန်ပင်ဖြစ်သည်။ ။ အခြေအနေပေးသမျှ ဖြည်းဖြည်းဆေးဆေး လုပ်သွားပါက အချိန်တန်လျှင် လိုရာခရီးပန်းတိုင်ကို မသွေမှချ ရောက်ရမည် သာမဟုတ်ပါလား။

* * *